

паганден институт в Берлин. Напечатани на над пет езика, те стават основен документ, върху който разискват делегатите на свикания от същия институт във Виена Международен конгрес на журналистическите сдружения, състоял се от 22 до 24 юни с.г. Пред участниците в него се препоръчват като „най-достоверен източник“ по въпроса материалите от двете брошури, станали вече като матрица по „полския въпрос“. Настойчиво се изисква не само оповестяването, но и описание на обществения резонанс, който има случаят не само в Германия, а и в страните от Оста. В тях трябва да фигурират и материали за току-що направените разкрития и във Виница – „новата долна афера на Съветите“. Въпреки усилията обаче последната не получава планирания и така желан от немската страна широк международен отзвук като Катин. Причините са няколко.

По замисъла на райхканцеларията Катин трябва да *покаже*, а Виница да *докаже* пред света античовешката същност на болшевишкия режим, „ненавиждания сталински терор“, който тъпче „свещената руска земя по-жестоко и от Иван Грозни“, верската нетърпимост и грубостта на властимащите към църквата и нейните сановници, както и жестоката разправа с неприелите съветския режим и идеология. Целта е отново да бъде разобличена в кървави злодеяния „най-дългата и жестока ръка на Сталин – КГБ“, която осъществява тези нечувани по своите размери и характер „човешки скотобойни“. Така светът трябва да забрави ешелоните, пътуващи към Бухенвалд, адските комини на Освиенцим, Майденек, Дахау, Равенсбрук и прочие „фабрики на смъртта“.

В „случая Катин“ обаче има още една подробност – една трета т. нар. неутрална страна, към която хранят апетит съюзници и врагове и от двете групировки – Полша. Земя, многократно раздирана от врагове и съюзници, ябълка на раздора в Централна Европа. А Виница засяга само регион, преминал от ръцете на Съветите (от юни 1920 г.) във владение на Райха и в който за момента полската страна не може да играе съществена роля. В Катин са убити висши полски офицери,